

□ TROUWDAG □

DOOR MARIANNE GERARDS.

AN het ontbijt bespiedde Pim zijn moeder.
Zou ze het weten?

Maar moeder zag er rustig uit en frisch. Ze lachte wat om Baby, die, koel-gewasschen, glunder, in haar hoogen stoel het feest vierde van: 's morgens-de-lamp-aan. Ze schonk de dampende melk in de bekers en met vlugge, vlotte bewegingen deed zij de gewone kleine werkjes van den dag.

En — toen moeder was gaan zitten, de theepot glimmend stond op den omgekeerden deksel van den zoetjes-neuriënden ketel — toen was alles weer als vroeger. Het licht vredig over het witte laken, de geur van ge-roosterd brood, van thee en van de kleine hyacinthen, die winterschuchter te bloeien stonden in hun lage bakje.

Nu — dacht Paul, terwijl hij in den boterwarmer zijn vervormd gezicht bekeek — nu zou vader opeens binnen kunnen komen.

...In den gang klonken zijn stappen en hij schraapte zijn keel. Dan ging de deur open.

Vader zou zijn handen wrijven en breed-genoegelijk in zijn stoel zitten, Baby op zijn knie, en samen zouden ze de plaatjes kijken uit het ochtendblad en kibbelen om het eerste slokje thee uit vader's kopje en dobbelsteentjes van zijn boterham....

„Paultje, wat droom je?”. Moeders stem. „Je zit toch niet voor den mast?”

„Nee, moeder”.

Daar was het echte weer.

Paul keek onwillekeurig naar den grooten stoel, massief en netjes bij de tafel geschoven. Geen bord er voor — enkel een bij toeval daar te land gekomen jampotje, dat lichtjes ving.

Paul dacht: moeder wist het zeker n i e t. Zou ze anders zóó gewoon zijn?

Nu kreeg Baby een standje, dat ze zoo slordig at-en-dronk-tegelijk en moeder zei er een versje bij op.

Was je zóó opgewekt, als je wist wat voor dag het vandaag was? Paul rilde even, van de weeë beklemming, het gevoel, als wanneer je bij-den-tandarts-op-de-stoep had aangebeld en je kon niet meer terug. Het was, alsof hij, met zijn strakke gezicht, niet lachen kòn. En iedere hap brood groeide in zijn mond.

Of... als moeder het eens tòch wist? Maar: het was tòch niet mògelijk dat het haar niet zou kunnen schèlen! Vader was toch van-moeder-óók!

Lang, voordat hij er was — Paul — en Baby, had vader al met moeder